

אימוני לילה

סאח: ג. ד. ט. ז.

- א. מוחשיות רבה יותר.
 - ב. כר נרחב לדמיון.
 - ג. הזדמנויות אינן-ספור ליזמה, תושיה וכושר-אמצאה של כל פרט ופרט.
 - ד. רטט-התרגשות מיוחד במינו, תוצאת אינ-סטניקט פרימיטיבי שנותר בלב-האדם והוא-הוא הנכס החשוב ביותר שעליו מושתתים אימוני-לילה יעילים.
- וכן אפשרי בלילה לנהוג מנהג "חפשי" יותר כאשר ללבוש המתאמן ו"סגנונו".

מה הם השלבים באימוני-הלילה? הכה נבחן אותם צעד-צעד.

משימתנו הראשונה תהיה לאמן את הפרט כלוחם עצמאי בלילה, כדי לודא שיתגבר על הפחד הטבעי מפני הלילה הנגרם ע"י היותו-בגפו ואולי גם ע"י

המישור והשמיעה — חשבים מן הראיה

הלילה הוא ידידו של הלוחם היודע כיצד לנצלו. אולם הנסיון מראה שידיעה סתם, לא "ידיעה מתור-גלת", אינה יכולה בכל מקרה ומקרה לשמש בסיס מספיק לניצול יתרונות-הלילה; מאידך גיסא, את מגבלות הלילה ניתן לצמצם ע"י אימון ותירגול מתאימים (דוגמה נאה ראה בתנ"ך, שופטים ז').

האדם התרבותי אינו חית-לילה, וכל החושים שלו — ההכרחיים לפעולת-לילה — הוקהו מאפס-מעש. אימון החייל ללילה חייב להפעים בו מחדש את החושים האלה ולפתחם באופן יסודי.

את פיתוח החושים האלה אפשר יהיה להשיג רק ע"י אימון מתמיד בלילה, בכל מזג אויר ובכל שלבי-הקרב.

מה דרוש לשם כך?

המענה הוא:

- א. פעילות, ידיעה והתעמקות מצד מדריכים.
 - ב. השלטת הדרגיות באימון.
 - ג. רכישת נסיון באימון חזיקים לעבודת-צנת; לפני אימוני-הפרט, ואחריו.
 - ד. וכן יש להעלות את אימוני-הלילה למרות הדיחוי התת-הכרתי העלול להתעורר מחמת הטירדה שעלולים הם לגרום.
 - ה. להקדים באימוני-לילה, ולהפעיל את דמיונם של המתאמנים.
 - ו. להתגבר על החשש המינהלתי לקשיים במקרה של אימוני-לילה במזג אויר רע.
 - ז. ולבסוף נחוצה:
 - ז. התמדה באימוני-לילה ושלובם הנכון בתכנית-אימוני-היום.
 - ח. הכנת שטחים מושכלת, היוצרת מתיחות אצל המתאמנים.
- את אלה אפשר להשיג ע"י גילוי התענינות, ותשומת-לב באימוני לילה, וע"י כך שהמפקד יטעים לפקודיו כראוי את חשיבותם, השואה חטופה של הלילה והיום, מבחינת-אימונים, תוכיח בעליל כי הלילה מאפשר או מעורר: —

„שיטה“ להתאפקות מדיבור ועישון

הללו באים לא רק לתרגל את נושאי-הלימוד כי אם גם להראות את הקשיים בשליטה על תנועה-בלילה של חוליה, כיתה ופטרולים. על תרגילים אלה יש לחזור בנפרד ואח"כ כחלק מנושאי-לימוד אחרים. כדי שיהפכו לטבע-שני אצל כל פרט. הזמן המוקצה לאימוני-לילה צריך להיות שווה לאותו פרק-זמן המוקצה לאימוני-יום, אך בשום פנים אל יהיה פחות מ-35% ביחס לאימוני-היום.

משנסתיים הפרק האמור — יבוצע הפטרול של חוליה וכיתה, שתפקידו לאמן את האנשים בהבאת ידיעות מוגדרות וחיוניות, אשר אי-אפשר להשיגן באורח אחר.

בפעולת פטרול כזה כרוכה סכנה רבה, והצלחתו תלויה בעיקר ברמה גבוהה של תנועות בלילה. תצ"פית שמיעה ותרגולת בפעולה כצות אחד. בש"עת תנועת הפטרול בכל מקום שהוא, יש להציב „חבורת-אויב“ האורבת לאנשיו (*). לפני צאת אנשי הפטרול עליהם לתאר לעצמם את הדבר בצורה מוח"שית וממשית, כאילו חבריהם ה„פועלים“ נגדם הם אויב אמתי. באם הכשילו הללו את הפטרול, חייבים אנשי הקבוצה המפטרלת להעלות במחשבתם כאילו היו כבר מוטלים מתים אי-שם במסלול התנועה ש"להם, ואז ייטיבו להבין כי הזדמנות זו עלולה היתה להיות האחרונה לביצוע פטרול נגד אותו אויב דמיוני! למד את אנשיך להשתמש בחצפן למסע בלילה, לבל תהיה הקפידה הנדרשת בשימוש-המצפן ל-מעמסה על סבלנותם. אם ידעו להשתמש במצפן לא יתעו לעולם! אנשים רבים מתייחסים למצפן בפחד

הנטיה לאיבוד-דרך. לאחר שהתגברנו על רגש זה תהיה משימתנו הבאה לנְדָא שמשמעת קפדנית, סבי-לות, התאפקות מדיבור ועישון וכו' תיהפך אצלו לטבע שני. תכונות אלו תודגשנה בקפדנות בכל הז'דמנות, למן הרגע בו מתחיל הפרט את אימונו ועד סיימו את השלבים המתקדמים ביותר באימוני-לילה. מטרת שתי המשימות הראשונות היא לפתח את הבטחון בלילה ולחנך את האיש לאוירה-לילית ע"י משמעת קפדנית, החייבת להתערות בנפשו עוד ב-טרם יתחיל האימון הקיבוצי.

כבכל האימונים הצבאיים בא אימון הפרט תחי-לה, על האיש ללמוד לצפות ולשמוע בלילה: לנוע בשקט, בסבלנות ובבטחון על פני כל סוגי הקרקע והמכשולים.

רק מששוכנע החייל כי כל אחד מחבריו יודע לפעול ביעילות כפרט, יבוא השלב השני בהכשרת החייל: אימונו לפעולת-הפרט בתוך צות. עבודת צות בלילה מצריכה תירגול מרובה. מוטב לפתוח בצות קטן מאוד, למשל פטרול-סיוור המורכב משנים-שלו-שה אנשים ולהגיע בהדרגה עד מחלקה, כלומר לפטרול-קרב או פשיטת-לילה.

לאחר שסיימה המחלקה את אימוניה כיחידה עצ-מאית עליה לפעול כחֶזֶק מפלוגה. שליטה על פלוגה בלילה היא מלאכה קשה, ובתור מפקד-פלוגה יהיה עליך לנצל את שכלך הישר, את יוזמתך ואת כל הנקודות שהדגישו באימוני-הפרט כדי לודא שפלוגתך מבצעת כראוי את תפקידיה. משום-כך הכרחי להח-דיר את משמעת הלילה בכל עת, מראשית האימונים ועד סופם.

לאחר שסקרנו את הנקודות הבולטות באימון ה-פרט והאימון הקיבוצי, נגע עתה בסדר הנושאים באימון, נושא אחר נושא.

התרגילים הראשונים שלאחר מסע-ההיכרות-עם הלילה יהיו תצפית ומשמעת-לילה, למען יודגמו ה-קשיים בתצפית מדויקת, ותוחדר למוחות החניכים העובדה כי המישוש והשמיעה חשובים לעת-לילה לא פחות מן הראייה.

לאחר פרק זה — שחובה לבצעו ביסודיות רבה, באטיות, בהקפדה ובתרגול גמרך — יבוצעו תרגילי תנועה שקטה, עבודת פרט וצות במעבר מכשולים.

(*) מנע-הפתע הוא צורת-הקרב האופינית ללילה, בשל מגבלות הראייה והגילוי הפתאומי. אימון הפרט כלוחם ב-לילה, סיתוח צות, הפועל תוך הבנה הרדית, ותרגולת מוסכ-מת יאפשרו לנקוט במקרה כזה פעולה מידית, אשר תכטיח לך את העיפות.

והתקפות-לילה בהצלחה גמורה — לעומת המאמץ המושקע; ובכוח קטן — לעומת עוצמת-האויב.

מִן הַרְאוּי כִּי יִשְׁאֵל כָּל אִישׁ אֶת עֲצֻמוֹ הָאֵם מֵאֹמֶן הוּא אִישִׁית לְמַדִּי בַּפְעוּלֹת לַיְלָה, וְהָאֵם מֵאֹמְנִים חִיִּלּוֹ לִכְךָ; וְהָאֵם רִמַּח אֵימוֹנוֹ בַּפְעוּלוֹת-לַיְלָה עוֹלָה, לְכָל הַפְתּוֹת. עַל זֶה שֶׁל הָאוֹיֵב אֲשֶׁר בּוֹ יִיֵּאָלֵץ לְהִלָּחֵם... מוֹבְטָחֵנִי כִּי כָּל אִישׁ בְּצַבָּאוֹ חָשׂ אֶת חֲשִׁיבוֹת הַלַּיְלָה לַפְעוּלָה צְבָאִית. לִכֵּן אִם הַתְּשׁוּבָה שִׁישִׁיבְנָה לְשִׂאלוֹת הַנֶּ"ל תִּהְיֶה שְׁלִילִית, אוֹ אִף אִם יִלְחֹשׂ מִצְפוֹנוֹ לֹו זֹאת מִתְחַחֵת לִסְף-הַהֲכָרָה, — וְדָאֵי כִּי יַעֲשֶׂה כָּל מֵאֲמֵץ לְלַמֵּד וּלְתַרְגֵּל אֶת אוֹרֶחַ-הַקֶּרֶב הַזֶּה עַד אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹחֵם-לַיְלָה אֲמִיץ וּמוֹכֵשׁ.

ובחדש בגלל חוסר בטחונם בשימוש. יש להוכיח לאנשים שהמצפן הוא אמצעי-עזר יעיל ביותר. כמו-כן, יש ללמדם להסתייע בכוכבים: למצוא את הדובה הגדולה, הדובה הקטנה, קסיופיה והכסיל המסייעים לשמירת-כיוון — כי הרי בדרך כלל אין לטוראי מצפן.

בהמשך תכנית האימון יבוצעו בלילה גם תפ-קידי הנדסת-שדה. חשוב לדעת: לפתוח פירצה ב-שדה-מוקשים או לפנות שביל ממוקשים; תיול; הנחת מוקשים וסילוקם; הכנת שוחות-נשק לתפיסה ביום וכד'. בפרק זמן זה צריך לאמן גם במשימות נוספות של חוליה, כיתה, מחלקה ופלוגה בלילה, עד אשר יוכלו לבצע משימות הגנה, פשיטה, מארבים

שיטת תחזוקה והשפעתן על הלחימה / (סוף מעמוד 43)

שלא ניתן היה לתחזק את צבאו הגדול על-ידי שיי-רות של בהמות-המשא אלא למרחק של 25 ק"מ מראש-אספקה — במקרה זה מראש-רכבת. בשל כך הוגבל באופן מוחלט קצב התקדמותו של הצבא ל-קצב הנחת קו-המסילה.

נמצא ששיטת התחזוקה ברכבות ובשיירות מוטור-ריות עונה על צרכי תחזוקה הגדלים והולכים של צבאות מודרניים.

ומאמציו של מר סביון בפיתוח-הרכבות ראויים לשבח, ולבטח יתרמו את תרומתם ויסיעו לצבאנו המנחה; אני מודה למלומדים הנכבדים על ש-הואילו לתרום מידיעותיהם ל"סיפוק יצר הסקרנות" של השואלים. אנו סיימנו בזה את תכניתנו לעונה זו, ונשוב אליכם שנית — לכשיטילו זאת עלינו.

מעט ע"י הגרמנים בעת הקרבות. בדומה, העריכו הגרמנים מראש כי טוח המרדף הרוסי הגדול ב-1915 לא יוכל לעבור על 120 ק"מ מראש-הרכבת שלהם.

ואכן, גם במקרה זה לא טעו. הרדיפה הרוסית דעכה עם הגיעה לטוח זה.

1917 אוגר: דומני שגם אצל אלנבי בכיבוש הארץ היה ענין של הגבלת טוח בשל הרכבת "1917 תובלתי: הדוגמה הקלסית של תלות מ-ערכתית בקו-רכבת היתה מערכתו של אלנבי בארץ-ישראל, ובמיוחד בשלבים הראשונים של המערכה, עד כיבוש באר-שבע. טוח פעולתו וקצב התקדמותו של צבאו, שכלל כידוע מספר דיביזיות של פרשים, הוגבל לקצב סלילת המסילה צפונה. וזאת, מאחר